

נותנים הכל כאחד? תלמוד לומר: "וחשב לו הכהן את הכסף" עד שיהא כסף כולו כאחד.

אחד בעלים בחשבון נ' כסף לבית כור ואחד כל אדם בחשבון זה, מה בין בעלים לכל אדם? שהבעלים נותנין עוד חומש, וכל אדם אין נותנין עוד חומש!

מתניתין:

הפודה שדה אחוזה מן ההקדש, הרי היא יוצאת ממנו ביובל לכהנים של משמר

היובל, אבל:

הקדישה וגאלה המקדיש (18)(19) עצמו מן ההקדש אינה יוצאה מידו ביובל להתחלק לכהנים. וכן אם גאלה בנו של מקדיש אינה (20) יוצאת (21) לכהנים מידו, אלא יוצאה וחוזרת לאביו ביובל.

וזה שאמרנו שאם גאלה המקדיש או בנו אינה מתחלקת לכהנים, אינו אלא בשגאלה המקדיש או בנו מיד ההקדש, אבל אם גאלה אחר מן ההקדש, או אפילו גאלה אחד מחקרוכים של מקדיש, למעט בנו, וגאלה

אחווה בשעת הפדיון אין טעם שיהיה לו זכות קדימה לפדות אותה.

19. כתב המנחת חינוך [שנה ה] שאם פדה המקדיש את השדה מהקדש וחזר אחר כך ומכר אותה לבן אדם אחר הרי היא חוזרת ביובל לבעלים, כיון שנפדתה על ידי המקדיש עצמו שוב אינה יוצאת לכהנים ביובל, ואף על פי שחזר ומכר אותה הרי זה כשאר מכירה שחוזרת לבעליה ביובל.

20. אמר הגר"ח שיש להוכיח מכאן, שגם אם אחרי הפדיון מההקדש, הקרקע עדיין שדה מקנה [ולא חזרה להיות שדה אחווה], ויתכן שלא תצא לכהנים ביובל, שהרי בגאלה בנו, הקרקע אצל הבן רק שדה מקנה [עד היובל שאז היא חוזרת לאב ונהיית שדה אחווה], ומכל מקום מבואר שאינה יוצאת לכהנים הרי מוכח מכך שגם בשדה מקנה שייך שלא תצא לכהנים.

21. כתב המנחת חינוך [שנה ה] שפשוט שאם פדה הבן את הקרקע מההקדש ואחר כך מת האב, הרי ביובל חוזרת השדה לאב והבן יורש אותה ממנו, וכל שכן שאם מת האב ואחר כך

לעיל [הערה 12] בשם הרשב"ם שאפשר לפדות הקדש לשנה אחת כמו שאפשר לקנות מהדיוט קנין לזמן.

18. כתב הרמב"ם [פ"ד מערכין ה"כ] גאלה המקדיש קודם שייגע היובל הרי זו חוזרת לבעליה, והשיג עליו הראב"ד שאינו מבין מה פירוש חוזרת לבעליה והרי מיד כשפדה היא כבר שלו.

וביאר הגר"ח שהרי כשמקדיש שדה אחווה וחוזר ופודה אותה היא חוזרת להיות שדה אחווה שלו, ובזה נחלקו הרמב"ם והראב"ד מתי היא נהיית אצלו שדה אחווה, שלדעת הראב"ד מיד כשהוא פודה מההקדש היא חוזרת להיות לו שדה אחווה, ולדעת הרמב"ם רק ביובל היא חוזרת להיות לו שדה אחווה, וזה שכתב הרמב"ם הרי זו חוזרת לבעליה היינו שאחרי שפדה אותה והגיע היובל אז היא חוזרת לבעליה להיות שדה אחווה.

והגרי"ז תמה, שהרי מבואר ברמב"ם שלמקדיש יש זכות קדימה לפדות את שדה אחווה מהקדש, ובשלמא אם היא נהיית אצלו שדה אחווה בחזרה על ידי הפדיון מובן שהוא קודם לפדות, אבל אם אינה נעשית אצלו שדה